

netop er den, at man kører med saa megen Jord i Modsætning til, hvad der gælder med Hensyn til andre Rødder.

Men jeg skal tillige gøre opmærksom paa en anden Ting. Det forekommer mig, at alle ærede Medlemmer af dette Ting, naar de ser paa en Institution som De danske Statsbaner, ikke alene maa se paa den som en Embedsinstitution, men tillige som en Forretning, Staten driver. Det vilde være meget urigtigt af Centraladministrationen, hvis den f. Eks. vilde indtage det Standpunkt, at den ikke vilde se paa, hvorvidt den virkelig kunde gøre Forretning med sit Materiel, hvorvidt der var noget at tjene. Transport af Sukkerroer har altid været en god Forretning af den Grund, at det var en bestemt Mængde Vogne, som gik i Trafikken, og ganske særlig af den Grund, at dette Materiel ikke, som Tilfældet er ved saa megen anden Trafik, skal gaa tomt tilbage, men der er altid Fragt tilbage, nemlig i Form af Sukkerroeaaffald. Der var ogsaa en Tid, hvor man indenfor Statsbanernes Ledelse erkendte dette, idet man fragtede Sukkerroeaaffald tilbage for halv Pris. Det gør man ikke længer, og det kræves altsaa heller ikke af Sukkerroedyrkerne, men hvad man maa gøre opmærksom paa, er, at det i Virkeligheden er en god Forretning. At det er Tilfældet, fremgaar deraf, at hvor man har anlagt private Transportbaner, tjener man udmærket godt paa dem. De danske Sukkerfabrikker har haft en rigtig god Indtægt ved at have disse Baner i Stedet for at benytte Statsbanerne. Hvis denne Fragtnedsættelse til den gamle Klasse, til 6. Klasse, ikke kan gennemføres, er der ingen Tvivl om, eller rettere sagt, jeg ved underhaanden, at det er afgjort, at baade her paa Sjælland og paa Falster vil man gaa den samme Vej, som man er gaaet ved De danske Sukkerfabrikker: at bygge private Roebaner. Naar Sukkerfabrikken i Nykøbing ikke hidtil har gjort det, beror det paa, at man, da man anlagde den private Bane fra Nykøbing til Stubbekøbing, mente, at den maaske kunde hjælpe. Derfor blev der fra Andelsfabrikken i Nykøbing ydet et meget stort Tilskud til denne Privatbane, og nu vilde man derfor nødig gaa til ogsaa at bygge en Privatbane til selve Roetransporten, men det vil blive nødvendigt, hvis man fastholder den Fragtførhøjelse, Administrationen er skredet til. Dermed mister Statsbanerne efter min Mening en rigtig god Forretning, og det kan vi i dette Ting ikke forsvare. For at give et Begreb om, hvad det drejer sig om, skal

jeg meddele, at i Kampagnen i Aar ovre paa Falster har Fragten for Sukkerroer i de 3—4 Maaneder, selve Kampagnen varer, udgjort ca. 3,000 Kr. om Dagen. Det er dog en ret betydelig Fragt og altsaa en ret betydelig Forretning, Statsbanerne kommer til at afgive, hvis de ikke tager det Hensyn, der før har været taget, og hvis de ikke vil tage Hensyn til, hvad der blev udtalt i Folketingets Betænkning angaaende Takstloven, samt til den Bestemmelse i Loven, at Taksten efter den nye Takstlov ikke bør overskride de gamle Takster med mere end højst $\frac{1}{3}$.

Jeg skal derfor anbefale, at man vender tilbage til den gamle Regel, dels for at give Roedyrkerne en Lettelse, saa at de ikke skal til at tage Bestemmelse om Anlæg af nye Baner, og dels for ikke at skade Statsbanerne ved at fratage dem en god Forretning. Jeg tror tillige hermed at have opklaret en Del af de Fejltagelser, som de to ærede Medlemmer, der talte om dette Forhold, ganske naturligt og undskyldeligt maatte komme til at begaa, da de øjensynlig ikke rigtigt forstod, hvad Sagen drejede sig om.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Den højtærede Trafikminister har meddelt mig, at han vilde foretrække at vente til i Morgen med at tage Ordet, og det er Anledningen til, at jeg allerede nu har begæret Ordet. Jeg skal knytte nogle Bemærkninger til en Del af de Udtalelser, der er komne frem, og jeg skal da først tale om de Ændringsforslag, som er stillede af et Mindretal. Der er af et Mindretal under Nr. 16 stillet Forslag om, at Bevillingen paa 4,380 Kr. til Ansættelse af to Værkmestre udgaar. Økonomisk er det et lille Spørgsmaal. Jeg antager, at den højtærede Minister, naar han faar Ordet, vil begrunde Nødvendigheden af denne Ansættelse. Naar Administrationen anser Ansættelsen af to saadanne Værkmestre for nødvendig, forekommer det mig, at vi i Virkeligheden er nødte til at bøje os. Naar det har vist sig at være nødvendigt at konstituere Folk i de paagældende Pladser, maa vi formentlig gaa til at ansætte de to Værkmestre; Administrationen er jo bedst i Stand til at bedømme hele dette Forhold; det har været Motivet fra Flertallets Side til at tiltræde dette Forslag.

Det Underændringsforslag, der af et Mindretal er stillet under Nr. 18, om, at der yderligere skulde bevilges et Beløb paa 58,000 Kr. til Lønforbedringer for maanedslønnede Depotarbejdere og det faste, dag-